

لله وانہ کی رہم زانیدا بے کیم : کاریگری نو ٹکر دن و مافی زیکر لله پھیامی (ماف کانئ نیمام سجاد (سلاوی لله بکت

للمیانی وانہ رہم زانیید کیدا بے کیم سراج کی هاوپه یمانتی هه زکانی دوتی نیشتمانی باسی کاریگری نو ٹکر دن کرد و بپی پی یامی ماف کانئ نیمام علی کوئی حوسن نلسس جاد (سلاوی لله بکت) باسی کاریگری نه می کرد که پیوستن ب مافی نو ٹکر دن و مافی زیکر کردن، نلسش مافی گرنگن پیوستن موسلمان پارزگاری لیبان بکات و لژیانی رزانش با یخیان پیدات.

لله وتار کیدا، سماحتی حاکیم جختی لیسر گرنگی نو ٹکر کرد لله لله هاندانی یادکردن وی خوی گور و پداچوون لله و نموونئی ب کمم کئی ثایتی قورثانی هه نایوه که نلس و پیوستن قوونئی نهوان نوٹ و یادکردن لله درد خن، لله وانہ:

ثایتی پیرز "وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيْ النُّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الصَّلَاةَ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلَّذِينَ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى اللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ هُمْ فِي سَبِيلِهِ" (هود: 114)
للسش سماحتی دوویاتی کرد لله که نوٹکر دن باشترین بگئی کاری دروستن ونلس خراپکان دلسرتوه و لگونا هه کانیش لسخشبوونت ب دکرکت.

ثایتی پیرز: "وَأَنزَلْنَا اخْتَرْتَهُمْ فَاسْتَمِعُوا لِمَا يُوحَىٰ، إِنَّ زَنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ" (طه: 13-14)
للسش سماحتی ناماژی ب پیوستی گوگرتن و ترکیز کردن لیسر نلس و یاد و ریبی که لله لگئی قورثانی پیرز لله بمان ناراستن کراوه و جختی لیسر گرنگی نوٹ لله بروادان ب بکتا پیرستی و کردن وی چاک کردن.

كما استشهد السيد الحكيم بعدد من الآيات الأخرى التي تؤكد على ضرورة الذكر بعد أداء الصلاة، ومنها:
للسماحتی حاکیم چند نموون بکی دیکشی هه نایوه که نلس دوویات دکانن لله لله وانہ:
"يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ" (الجمعة: 9)
واتای خرابوون لله لله زیگری خودا و وازه ننان لله کاره دونیایی کان لله کاتی نلسجمدانی نوٹزدا.

الآية الكريمة "فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَمًا جُنُوبِكُمْ" (النساء: 103)
نلس نایتن جخت لیسر برردن وامبوون لله زیگری خوا دکت لله هه موو حانن کاندا.

لله کتا پیدا سماحتی حاکیم دوویاتی کردن که گرنگی پارزگاری لله نوٹ بکرت وک نامران که ب پت وکردن پیوستن خدای گور و وونی کردن که نوٹ سراجاوی کی ناشتی نلسخی و بزی و لسخشبوون، گوشتی نلس ب باشکردن مر فکان و برزرکردن وی وره باش.
وانه که برردن وام بوو لله ککشکی پر نیمان و بوا هه ننان و بیرکردن لله، بلسر عمار حاکیم بلسنی دا قسی زیتر لیسر نلس واری ناینی لله وانن کاتی داها توودا بکات.